

רחל מרחלת על כל העולם

על מי להילחם

רבנות, טאבה זה האיזור החם ביותר במרחב השמי בימים אלה, בגלל השיחות על עתיד המר קום.

לא שאני מבינה גדולה בפוליטיקה, אבל כולם אומרים לי ששם למטה קורים דברים. אפילו שמר עתי על הצעה לדרקרב בין שתי נשים, שהתחרו על חסריו של העיתונאי **שאול אברון**.

סיפור המעשה הוא שהעיתונאי ירד לטאבה, בחברת ידידתו הצעירה והתוססת, **הילה אל-פרט**. השניים בילו בכפר של רפי נלסון. לפתע הגיעה למקום **בטי בלייבר**, כתבת של עיתון מקומי, וניגשה לברך את אברון. היא לא הכירה את חברתו, וסיפרה לה שהיע מעריצה אותו וחיל-קה לו מחמאות.

הילה, שיש לה חושי-הומור מאוד תל-אביבי, שלא כליכך מובן לאילתיים, העמידה פנים שהיא כועסת, והציעה לבלייבר ששתיהן ינהלו דריקרב, והזוכה תזכה בשאול אברון.

הכתבת המקומית נבהלה, ורק אחרי שנגרעה

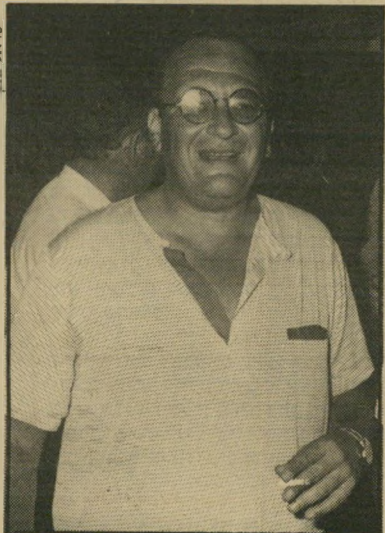


חיים לוי

אינו ממהר להתמסד

בלונדיות ושחורות, נמוכות וגבוהות, רוות יותר ורוות פחות, אבל שום דבר רציני לא היה, עד שחברה באמת-טובה גילתה לי שהרומאן האמיתי שלו זה עם העיתונאית **אירית רותם** ממעריב. ובמקום להיות במרכז-העניינים הם מעדיפים לבלות בכיתה של אירית או, לטירוגין, במועדון המערה כיפוי, השייך ללוי. הסתבר לי גם שהוא קצת בעייתי, ושאינו ממהר להתמסד.

בינתיים נודע לי שהוא כבר הספיק לחזור לניו-יורק, ושהעיתונאית שלו נוסעת ללוס-אנג'לס ולניו-יורק, כמיסגרת החופשה השנתית שלה. אתם חושבים שיש קשר?



שאול אברון דוקרב בטאבה

הסבירו לה שהילה היא החברה של שאול אברון, ושהיא בחורה מאוד נחמדה, אלא שיש לה חוש-הומור מיוחד.

אני כלל לא הבנתי את כל העניין הזה, אבל אם כבר דריקרב, אז הייתי בוחרת להילחם ב-**שימעונה שזוריץ** על **אלי פפושדו**, או ש-הייתי נלחמת על **אלי הורביץ**. ואם כבר בתחום המזון, אז הייתי נלחמת על **מיקי שטרואס**.



סימ ברישישית ומשה בובליל להמיס את כולם לניו-יורק

אז יש קשר?

אשה פנויה בארץ. אמרתי לעצמי שלבטח כבר ננמלה-העופה יתנפלו עליו כמה חתיכות. אבל אמרו לי שכיום יש שיטות אחרות, והחתיכות הפנויות מתכונות בבתי-הקפה של החבר'ה, או במשולש של צפון תל-אביב. אמרו לי שאזהה אותו לפי מכונית-הספורט מדגם קורבט שהוא רכש.

מאחר ולא היה לי זמן, הפעלתי כמה חברות, והן ראו אותו בכל המקומות, כשלצידו חתיכות

כל ילד וילדה בארץ יודעים, כבר מכיתה גימל, שיש בארץ הרבה יותר רווקות מאשר רווקים, וכבר בכיתה יוד יודעות כל הבנות שהמילחמה על כל גבר פנוי קשה יותר מכל מילחמה אחרת שהיתה בארץ מאז מילחמת המכבים. או כשנודע לי שהמילונר הישראלי **חיים לוי**, המתגורר בניו-יורק, הגיע ארצה בפעם המי-יודע-כמה בשנה האחרונה, ידעתי שתחילת ההת-נפלות, כי לוי גרוש-פלוס-כמה-ילדים-ופלוס-הר-בהמילוני-דולארים, הוא מטרה מבוקשת לכל



אירית רותם

הרחק מן המזון, ומרכז העניינים

הזמנה לניו-יורק

חברתו או כבת-הזוג שלו, ומה שזכרתי זה שבי-אירועי-הענק שהוא אירגן בסילבסטר בטבריה במי-לון שהוא אחד מבעליו הוא אירח את הרוגמנית **טלי קרן**. סיפור לי שמאז קרו כליכך הרבה דברים, שאירועי-טבריה נראים כשייכים לתקופה אחרת, ובמסיבת המאדאלף-דולר שהוא עשה בסירומה הוא הסתובב סביב חתיכה אלגנטית, שקוראים לה **סימ ברישישית**, סטודנטית באמי-ריקה.

לסים זו יש אחות יפהפיה בשם **דליה ברישישית**, שהיתה החברה האחרונה של **דודו טופז**, ועליה אמר הברון שהוא ישא אותה לאשה אם יחליט להתחתן.

אז טופז לא התחתן עם דליה, ואחותה סימ

עד לפני חצי שנה אף אחד לא שמע את השם **משה בובליל**. אך מאז שהוא התחיל לארגן מסיבות-ענק בתקציב אסטרונומי, הוא הפך אחד הגברים המדוכרים ביותר בחוגים מסוימים. ובמה זה מתבטא? הוא החל נראה במקומות הנכונים עם הבחורות הכינכונות. החברים שלו הם הבליינים הכייהכינכונים בכרך הגדול, והכל סביבו נהיה הכייהכינכון. הוא הפך מוקד חברת-השפע התל-אביבית.

אז, כמוכן, אמרתי לעצמי "שרשה-להפאס!" כי אנשים מאוד-הכמים אמרו שלפי סוג האשה שאדם בוחר אפשר לגלות את כל האמת עליו. אז ניסיתי להיזכר בכל החתיכות שהוא מקיף עצמו בהן, והתאמצתי לזכור את מי מהן הוא הציג

לאהוב במקום להרביץ!

אתם בוודאי זוכרים שסיפורתי לכם על עורך-הדין והטייס **בני קרייטי**, שניסו לשדך לו את מלכת-היופי והדוגמנית **אילנה שושן**, וזה לא כליכך עבד.

אז אחת החברות הטובות שלי אמרה לי שאני מבזבזת את הזמן בסיפור שלא התממש, ושיש לה סיפור הרבה יותר אופטימי.

עורך-הדין הזה התגרש לפני כמה חודשים מאשתו החתיכה, **דסי**, שגם היא עורכת-דין, ולדסי הזאת יש מזה חודש ימים חבר בשם **טוביה גולן**, ניצב-מישנה בחבל-לכיש, וגם הוא גרוש.

לא כליכך הבנתי איפה זה לכיש, אבל הבנתי שזה סיפור טוב, אז החלטתי לדרג-דרג לגיבורי המרשה, וקודם כל לדסי קרייטי.

"שלום, דסי. מדברת רחל המרחלת, שמענה על הרומאן החדש שלך עם טוביה גולן. תגידי, איך היכרתם?"

"היכרנו בבדיקת-השחיה של בית הלוחם, אך הרומאן התחיל כששינו היינו כבר גרושים. וכעת אנחנו מאוהבים וטוב לנו."

"ואיך היחסים עם הבעל לשעבר?"

"טובים מאוד. אנחנו כולנו מיוחדים. ברגע זה, כשאני משוחחת איתך, גם בני, בעלי-לשעבר, וגם טוביה נמצאים אצלי."

"וגם עם אשתו את ביחסים כאלה?"

"לא!!!!!!!"

"זה ממש נשמע כמו הרומאן הרומאנטי!"

"זאת האמת! אני לא כליכך רוצה שזה יופיע בעיתון, אבל אני יודעת שאני לא יכולה להגידי לך מה לעשות."

היא באמת לא תגידי לי מה לעשות, אבל אם כל השוטרים בארץ יהיו מאוהבים כמו טוביה גולן, ניצב המישנה ממרחב-לכיש, אז אולי השוטרים בארץ יהיו פחות אלימים.